YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

17 päivänä tammikuuta 2002 *

Asiassa T-47/00,

Rica Foods (Free Zone) NV, kotipaikka Oranjestad (Aruba), edustajanaan asianajaja G. van der Wal, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

jota tukee

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehenään H. Sevenster, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. van Rijn ja C. Van der Hauwaert, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jota tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään N. Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevaa CN-koodiin 1701 kuuluvaa sokeria ja CN-koodeihin 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvia sokeri- ja kaakaoseoksia koskevista suojatoimenpiteistä 15 päivänä marraskuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2423/1999 (EYVL L 294, s. 11),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit K. Lenaerts ja M. Jaeger,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 5.7.2001 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Neuvosto teki 25.7.1991 päätöksen 91/482/ETY merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön (EYVL L 263, s. 1; jäljempänä MMA-päätös).

2 MMA-päätöksen 101 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuotaessa MMA:ista peräisin olevia tuotteita yhteisöön ne vapautetaan tulleista."

3 Tämän saman päätöksen 102 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Yhteisö ei sovella määrällisiä rajoituksia eikä toteuta vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä MMA:ista peräisin olevien tuotteiden tuontiin."

4 MMA-päätöksen 108 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa viitataan kyseisen päätöksen liitteeseen II (jäljempänä liite II) alkuperätuotteiden ja niihin liittyvien hallinnollisten yhteistyötoimenpiteiden käsitteiden määrittelemiseksi. Kyseisen liitteen 1 artiklan mukaan tuotteen katsotaan olevan peräisin merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta, yhteisöstä tai Afrikan, Karibian tai Tyynenmeren valtioista (jäljempänä AKT-valtiot), jos se on niissä kokonaan tuotettu tai jos sitä on niissä riittävästi käsitelty.

5 Liitteessä II olevan 6 artiklan 2 kohdassa esitetään niin sanotut "EY/MMA-alkuperän kasautumista" ja "AKT/MMA-alkuperän kasautumista" koskevat säännöt seuraavasti:

"Jos yhteisössä tai AKT-valtioissa kokonaan tuotettuihin tuotteisiin kohdistuu MMA:issa käsittely- tai valmistustoimia, ne katsotaan MMA:issa kokonaan tuotetuiksi tuotteiksi."

6 MMA-päätöksen välitarkistuksesta 24 marraskuuta 1997 tehdyllä neuvoston päätöksellä 97/803/EY (EYVL L 329, s. 50) MMA-päätökseen lisättiin 108 b artikla. Tämän säännöksen 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

" — — Liitteessä II olevassa 6 artiklassa tarkoitettu AKT/MMA-alkuperän kasautuminen myönnetään vuosittain 3 000 tonnin määrälle — — sokeria."

7 Päätöksessä 97/803 ei kuitenkaan rajoiteta EY/MMA-alkuperän kasautumista koskevan säännön soveltamista.

8 MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohdassa komissiolle annetaan lupa toteuttaa tarvittavat suojatoimenpiteet, jos MMA-päätöksen "soveltamisesta aiheutuu vakavia häiriöitä jollakin yhteisön tai yhden tai useamman jäsenvaltion talouden toiminnan alalla tai jos soveltaminen vaarantaa niiden rahatalouden ulkoisen vakauden tai jos ilmenee häiriöitä, jotka saattavat johtaa yhteisön tai siihen kuuluvan alueen jonkin toiminnan alan merkittävään heikentymiseen — — ". MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti komission on valittava "toimenpiteitä, jotka vähiten häiritsevät assosioinnin ja yhteisön toimivuutta". Lisäksi "nämä toimenpiteet on rajoitettava niihin, jotka ovat ehdottomasti välttämättömiä ilmenneiden häiriöiden poistamiseksi".

Riidanalainen asetus

9 Komissio toteutti 15.11.1999 antamassaan asetuksessa N:o 2423/1999 merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevaa CN-koodiin 1701 kuuluvaa sokeria ja CN-koodeihin 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvia sokeri- ja kaakaoseoksia koskevat suojatoimenpiteet (EYVL L 294, s. 11; jäljempänä riidanalainen asetus).

10 Komissio katsoi, että "vuodesta 1997 alkaen sellaisen [MMA:ista] peräisin olevan sokerin tuonti on lisääntynyt voimakkaasti, joka tuodaan EY/MMA-alkuperäkumulaatiota soveltaen ja — — sokeri- ja kaakaoseoksena", mikä saattaa "vahingoittaa suuresti sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa

yhteisössä ja tuottaa yhteisön sokerialan toimijoille huomattavaa vahinkoa" (riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 1 ja 2 perustelukappale).

11 Siihen sokeriin, johon sovelletaan EY/MMA-alkuperän kasautumista, sovellettava suojatoimenpide toteutetaan vähimmäishinnan muodossa. Näin ollen riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"EY/MMA-alkuperäkumulaation mukaisten CN-koodiin 1701 kuuluvien tuotteiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen tuontitullitta edellyttää, että valkoisen sokerin vakiolaadusta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 793/72 [EYVL 1972, L 94, s. 1] määritellyn pakkaamattoman vakiolaatuisen sokerin asiakirjojen mukainen tuontihinta cif-vaiheessa ei ole pienempi kuin kyseisiin tuotteisiin sovellettava interventiohinta."

12 Siltä osin kuin on kyse merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevista sokeri- ja kaakaoseoksista (CN-koodeihin 1806 10 30 ja 1806 10 90 kuuluvat tuotteet), riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa säädetään, että niiden luovuttamiseen yhteisössä vapaaseen liikkeeseen "sovelletaan yhteisön tarkkailumenettelyä tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 [EYVL L 253, s. 1], 308 d artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti".

Riidan perustana olevat tosiseikat, oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

13 MMA:ihin kuuluvaan Arubaan sijoittautunut kantaja tuo yhteisöstä sokeria, jalostaa sen ja vie sen yhteisöön. Kantaja tuottaa yhteisöstä tuodusta sokerista myös sokeri- ja kaakaoseoksia, jotka se vie yhteisöön.

14 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 28.2.2000 toimittamallaan kannekirjelmällä nostanut EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen, jossa vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista.

15 Espanjan kuningaskunta on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 22.6.2000 ja Alankomaiden kuningaskunta 7.7.2000 toimittamallaan kirjelmällä esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 115 artiklan nojalla väliintulohakemuksen tukeakseen komission ja kantajan vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 5.9.2000 antamallaan määräyksellä nämä hakemukset.

16 Espanjan kuningaskunta on 23.10.2000 antanut väliintulokirjelmän, ja asianosaisia pyydettiin esittämään siitä huomautuksensa.

17 Alankomaiden kuningaskunta ei ole toimittanut väliintulokirjelmää.

18 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Komissio ja Espanjan kuningaskunta vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kumoamiskanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kumoamisvaatimusten tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

20 Komission mukaan kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi. Se huomauttaa, että riidanalainen asetus ei koske kantajaa erikseen. Komissio väittää, että riidanalainen asetus ei koske kantajaa sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista nykyisistä ja tulevista yrityksistä, jotka tuottavat sokeria tai sokeri- ja kaakaoseoksia MMA:ssa (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, 223; Kok. Ep. I, s. 181; yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305, 66 kohta).

21 Komissio korostaa, että kantajalla, toisin kuin kantajilla asiassa C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990 (Kok. 1990, s. I-2477) ja asiassa Antillean Rice Mills ym. vastaan komissio (mainittu edellisessä kohdassa), ei ollut riidanalaisen asetuksen antamishetkellä yhteisöön matkalla olevia tavaroita. Lisäksi kantaja, toisin kuin tietyt kantajat asiassa 11/82, Piraiki-Patraiki ynnä muut vastaan komissio, jossa annettiin tuomio 17.1.1985 (Kok. 1985, s. 207), ei ollut tehnyt sopimuksia, joiden täyttämisen riidanalainen asetus olisi estänyt kokonaan tai osittain.

22 Lopuksi se seikka, että kantaja on osoittanut komissiolle kirjeitä riidanalaisen asetuksen antamista edeltäneen menettelyn aikana, ei komission mukaan riitä siihen, että riidanalaisen päätöksen katsotaan koskevan kantajaa erikseen.

23 Kantaja vastaa, että riidanalaisella asetuksella on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa sen etuihin (asia T-154/94, CSF ja CSME v. komissio, tuomio 22.10.1996, Kok. 1996, s. II-1377; asia T-120/96, Lilly Industries v. komissio, tuomio 25.6.1998, Kok. 1998, s. II-2571 ja yhdistetyt asiat T-125/96 ja T-152/96, Boehringer v. neuvosto ja komissio, tuomio 1.12.1999, Kok. 1999, s. II-3427).

24 Riidanalainen asetus on kantajan mukaan todellisuudessa kantajalle osoitettu peitelty päätös. Riidanalaisen asetuksen tarkoitus on estää kantajan tuonnit yhteisöön. Väitteidensä tueksi kantaja tuo esiin, että komissio on todennut sellaisen hinnaston perusteella, joka kantajalla on virheellisesti katsottu olevan, että sokeri, johon sovelletaan EY/MMA-alkuperän kasautumista, oli tuotu yhteisöön interventiohintaa alhaisemmalla hinnalla, mikä näin ollen on aiheuttanut vilpillistä kilpailua.

25 Kantaja väittää riidanalaisen asetuksen koskevan sitä suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

26 Riidanalainen asetus koskee kantajaa suoraan, koska siinä ei jätetä sitä soveltaville jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille mitään harkintavaltaa (asia C-404/96 P, Glencore Grain v. komissio, tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2435).

27 Osoittaakseen, että riidanalainen asetus koskee sitä erikseen, kantaja viittaa erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen tuomioihin asiassa Piraiki-Patraiki ynnä muut vastaan komissio ja asiassa Sofrimport vastaan komissio (mainittu edellä 21 kohdassa), asiassa C-309/89, Codorniu vastaan neuvosto, tuomio 18.5.1994 (Kok. 1994, s. I-1853) ja asiassa C-390/95 P, Antillean Rice Mills vastaan komissio, tuomio 11.2.1999 (Kok. 1999, s. I-769, 25—28 kohta), sekä asiassa Antillean Rice Mills vastaan komissio, tuomio 14.9.1995 (mainittu edellä 20 kohdassa, 59—80 kohta).

28 Kantaja huomauttaa, että Emesa Sugarin kanssa se on ainoa sokerin ja sokeri- ja kaakaoseosten tuottaja Arubassa ja yksi kyseisten tuotteitten merkittävimpiä tuottajia MMA:issa, ja jo ennen riidanalaisen asetuksen antamista se vei sokeria yhteisöön. Riidanalainen asetus koskee kantajaa erikseen, koska se kuuluu osittain yksilöitävissä olevien ja osittain yksilöimättömien yritysten muodostaman ryhmän yksilöitävissä oleviin yrityksiin (edellä 27 kohdassa mainitut asia Codorniu v. neuvosto ja asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999). Riidanalainen asetus koskee erikseen niitä yrityksiä, jotka ennen riidanalaisen asetuksen antamista veivät niitä tuotteita, joihin suojatoimenpiteitä sovelletaan.

29 Lisäksi kantaja on osallistunut riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneeseen hallinnolliseen menettelyyn. Kantaja viittaa kannekirjelmän liitteenä oleviin kirjeisiin.

30 Koska komission on otettava huomioon ne haitalliset vaikutukset, joita suojatoimenpiteellä saattaa olla MMA:iden taloudelle sekä kyseessä oleville yrityksille (edellä 27 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999), on kantajan mukaan katsottava, että riidanalainen asetus koskee kantajaa asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden vientiä harjoittavana yrityksenä erikseen, erityisesti koska komissiolla oli tiedossaan, mitä seurauksia kantajalle oli kyseessä olevasta suojatoimenpiteestä.

31 Kantaja huomauttaa vielä, että yhteisöjen tuomioistuin on asiassa Codorniu vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa (mainittu edellä 27 kohdassa) ja asiassa C-358/89, Extramet Industrie vastaan neuvosto, 16.5.1991 antamassaan tuomiossa (Kok. 1991, s. I-2501) todennut, että säädös, jolla on ollut yritykselle tuhoisia taloudellisia vaikutuksia, koskee yritystä erikseen. Kantaja on suullisessa käsittelyssä korostanut, että sen tilanne on verrattavissa edellä mainitussa asiassa Extramet Industrie vastaan neuvosto kantajana olleen yrityksen tilanteeseen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

32 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan yksityiset voivat nostaa kanteen muun muassa päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena, koskee heitä suoraan ja erikseen. Tämän määräyksen tavoitteena on estää, että yhteisöjen toimielimet voisivat pelkästään asetuksen muodon valitsemalla estää yksityistä nostamasta kannetta päätöksestä, joka koskee tätä suoraan ja erikseen, sekä tähdentää näin ollen sitä, että tietyn muodon valitseminen ei voi muuttaa toimen luonnetta (ks. yhdistetyt asiat 789/79 ja 790/79, Calpak ja Società Emiliana Lavorazione Frutta v. komissio, tuomio 17.6.1980, Kok. 1980, s. 1949, 7 kohta; asia T-12/96, Area Cova ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 8.7.1999,

Kok. 1999, s. II-2301, 24 kohta ja asia T-45/00, Conseil national des professions de l'automobile ym. v. komissio, määräys 12.7.2000, Kok. 2000, s. II-2927, 15 kohta).

33 Asetuksen ja päätöksen erottavana arviointiperusteena on se, onko kyseessä soveltamisalaltaan yleinen toimenpide (asia 307/81, Alusuisse v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 8 kohta; Kok. Ep. VI, s. 547 ja edellisessä kohdassa mainittu asia Conseil national des professions de l'automobile ym. v. komissio, määräyksen 15 kohta).

34 On kuitenkin todettava, että riidanalainen asetus on soveltamisalaltaan yleinen. Riidanalaiseen asetukseen sisältyviä suojatoimenpiteitä sovelletaan kaikkeen sellaisen sokerin tuontiin yhteisöön, johon sovelletaan EY/MMA-alkuperän kasautumista, ja MMA:ista peräisin olevien sokeri- ja kaakaoseosten tuontiin yhteisöön.

35 Vaikka komissio oli todennut sellaisen hinnaston perusteella, joka kantajalla on virheellisesti katsottu olleen — mitä ei ole näytetty toteen (ks. jäljempänä 53 kohta) —, että kyse on vilpillisestä kilpailusta, on kuitenkin todettava, että riidanalainen asetus on osoitettu kaikille yrityksille, joita riidanalaisessa asetuksessa tarkoitettujen tuotteiden vienti tosiasiallisesti tai mahdollisesti koskee.

36 Se, että riidanalainen asetus on yleisesti sovellettava, ei kuitenkaan estä sitä, että se voi koskea suoraan ja erikseen joitakin luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä (ks. edellä 27 kohdassa mainittu asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta; edellä 20 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, 66 kohta ja yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 50 kohta).

37 On todettava, että riidanalainen asetus koskee kantajaa suoraan, koska siinä ei jätetä sitä soveltaville jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille mitään harkintavaltaa (edellä 20 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, 63 kohta).

38 Tarkasteltaessa kysymystä siitä, koskeeko riidanalainen asetus kantajaa erikseen, on muistettava, että jotta yleisesti sovellettavan säädöksen voidaan katsoa koskevan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen, sen on vaikutettava niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden takia tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista (edellä 20 kohdassa mainittu asia Plaumann v. komissio, Kok. 1963, s. 223; asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok. 1997, s. II-1559, 59 kohta ja edellä 32 kohdassa mainittu asia Conseil national des professions de l'automobile ym. v. komissio, määräyksen 20 kohta).

39 Se seikka, että kantaja on yksi sokerin ja sokeri- ja kaakaoseosten merkittävimpiä tuottajia MMA:issa, ja se seikka, että Arubassa kyseisellä alalla toimii vain kaksi yritystä, ei yksilöi kantajaa EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla. Kantaja on vastaavassa objektiivisesti määritellyssä tilanteessa kuin mikä tahansa toimija, joka nyt tai tulevaisuudessa sijoittautuu MMA:han ja ryhtyy toimimaan sokerimarkkinoilla (edellisessä kohdassa mainittu asia Federolio v. komissio, määräyksen 67 kohta).

40 Kantaja väittää kuitenkin, että komissio oli lain mukaan velvollinen tutkimaan sen erityisen tilanteen ennen riidanalaisen asetuksen antamista.

41 On muistettava, että se seikka, että komissiolla on velvollisuus erityisten sääntöjen nojalla ottaa huomioon lainsäädäntötoimen, jonka se aikoo antaa, vaikutukset tiettyihin yksityisiin, yksilöi nämä yksityiset (edellä 21 kohdassa mainitut tuomiot asiassa Piraiki-Patraiki ym. v. komissio ja asiassa Sofrimport v. komissio; edellä 27 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomion 25—30 kohta ja edellä 20 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, 67 kohta).

42 Tältä osin yhteisöjen tuomioistuin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat todenneet, että MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että kun komissio aikoo toteuttaa suojatoimenpiteitä MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohdan nojalla, sen täytyy olosuhteiden sallimissa rajoissa ottaa selvää niistä haitallisista vaikutuksista, joita sen päätöksellä saattaa olla kyseessä olevan MMA:n taloudelle sekä asianomaisille yrityksille (edellä 27 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, 25 kohta ja edellä 20 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, 70 kohta). MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdassa asianomaisille yrityksille myönnetty erityissuoja yksilöi kyseiset yritykset EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

43 Näin ollen on aiheellista tutkia, onko kantajalla MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdan perusteella asianomaisen yrityksen ominaisuus.

44 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että yrityksillä, joilla suojatoimenpiteen antamisajankohtana on yhteisöön matkalla olevia tuotteita, on edellä mainittu ominaisuus (edellä 21 kohdassa mainittu asia Sofrimport v. komissio, tuomion 11 ja 12 kohta ja edellä 20 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v.

komissio, tuomio 14.9.1995, 76 kohta). Yleisemmin yhteisöjen tuomioistuimet ovat todenneet, että niiden yritysten, jotka ovat tehneet sopimuksia, joiden täyttämisen suojatoimenpide estää kokonaan tai osittain, on katsottava olevan asianomaisia yrityksiä MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdan perusteella (edellä 21 kohdassa mainittu asia Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomion 28 kohta ja edellä 20 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, 74 kohta).

45 Kantaja ei kuitenkaan väitä, että sillä oli riidanalaisen asetuksen antamisajankohtana tuotteita matkalla yhteisöön. Lisäksi on todettava, että käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisessa asetuksessa ei mitenkään estetä kantajaa täyttämästä tekemiään sopimuksia. Riidanalaisessa asetuksessa ei säädetä kiintiöitä, vaan ainoastaan kantajan noudattamaa hintaa (ks. edellä kohta 49) alhaisempi vähimmäishinta sokerille, johon sovelletaan EY/MMA-alkuperän kasautumista (1 artikla), sekä MMA:ista peräisin oleviin sokeri- ja kaakaoseoksiin sovellettava yhteisön tarkkailumenettely (2 artikla).

46 On vielä tutkittava, voidaanko kantajaa muiden tekijöiden perusteella pitää MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdan perusteella asianomaisena yrityksenä (edellä 20 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, 74 kohta), vai esittääkö kantaja, jos sillä ei katsota olevan kyseistä ominaisuutta, muita seikkoja, joiden perusteella se voi erottua kaikista muista taloudellisista toimijoista.

47 Tältä osin kantaja viittaa vastauskirjelmässään "[riidanalaisen] asetuksen vaikutuksiin sen tilanteessa" ja jopa sen aiheuttamiin "tuhoisiin taloudellisiin seurauksiin". Tämän vuoksi kantaja on viitannut edellä 31 kohdassa mainitussa asiassa Extramet Industrie v. komissio annettuun tuomioon.

48 On kuitenkin muistutettava, että riidanalaisessa asetuksessa ei millään tavoin estetä kantajaa täyttämästä tekemiään sopimuksia (ks. edellä 45 kohta).

49 Vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen kantaja on ilmoittanut, että riidanalaisen asetuksen antamista edeltäneenä ajanjaksona sen yhteisöön tuoman sokerin, johon sovelletaan EY/MMA-alkuperän kasautumista, hinta ylitti noin 10 prosentilla kyseisen tuotteen interventiohinnan. Kantaja ei ole osoittanut, että riidanalaisen asetuksen 1 artiklalla, jossa edellytetään, ettei "EY/MMA-alkuperäkumulaation mukaisten CN-koodiin 1701 kuuluvien tuotteiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen tuontitullitta" tapahdu sellaiseen hintaan, joka on "pienempi kuin kyseisiin tuotteisiin sovellettava interventiohinta", on voinut olla haitallisia vaikutuksia kantajan taloudelliselle toiminnalle. Riidanalaisen asetuksen 2 artiklalla, jonka mukaan MMA:ista peräisin oleviin sokeri- ja kaakaoseoksiin sovelletaan yhteisön tarkkailumenettelyä ja jossa asetetaan jäsenvaltioiden viranomaisille tilastonpidollisia velvollisuuksia, ei ole voinut olla vaikutuksia kantajan kyseisten seosten vienteihin yhteisöön.

50 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vaati suullisessa käsittelyssä kantajaa esittämään näyttöä vahingosta, joka riidanalaisesta asetuksesta olisi voinut sille aiheutua, kantaja ei kyennyt tällaista esittämään.

51 Kantaja ei siis ole osoittanut, että riidanalaisella asetuksella oli sen tilanteeseen sellaisia "haitallisia vaikutuksia", jotka komission olisi pitänyt huomioida (edellä 27 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, 25 kohta ja edellä 20 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, 70 kohta), eikä etenkään, että riidanalaisesta asetuksesta olisi aiheutunut sille sellainen poikkeuksellinen vahinko, jonka perusteella se erottuu kaikista muista taloudellisista toimijoista edellä 31 koh-

dassa mainitussa asiassa Extramet Industrie vastaan neuvosto tarkoitetulla tavalla (ks. vastaavasti asia T-597/97, Euromin v. neuvosto, tuomio 20.6.2000, Kok. 2000, s. II-2419, 49 kohta).

52 Kantaja huomauttaa vielä, että riidanalainen asetus perustuu sellaisiin seikkoihin, muun muassa hinnastoon, jotka sillä on virheellisesti katsottu olevan. Tämä seikka erottaa kantajan EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

53 On syytä todeta ensin, että komissio on selvästi kiistänyt kantajan väitteet. Riidanalaisesta asetuksesta ei missään tapauksessa ilmene, että niiden vaikeuksien arviointi, jotka komission mukaan tekivät suojatoimenpiteiden toteuttamisen tarpeelliseksi, olisi perustunut kantajan toimintaa koskeviin tietoihin. Kantajan väite, jota yksikään asiakirja-aineistosta ilmenevä seikka ei tue, on näin ollen hylättävä näytön riittämättömyyden vuoksi (ks. vastaavasti edellä 51 kohdassa mainittu asia Euromin v. neuvosto, tuomion 46—49 kohta).

54 Lopuksi kantaja viittaa vuoden 1999 kesäkuun lopun ja lokakuun lopun välisenä aikana sen ja komission välillä käytyyn kirjeenvaihtoon.

55 Kuitenkin kun tietty henkilö osallistuu jollain tavalla menettelyyn, joka johtaa yhteisön toimen antamiseen, kyseinen toimi koskee tätä henkilöä erikseen vain silloin, kun sovellettavassa yhteisön lainsäädännössä myönnetään hänelle tiettyjä prosessuaalisia takuita (asia T-585/93, Greenpeace ym. v. komissio, määräys 9.8.1995, Kok. 1995, s. II-2205, 56 ja 63 kohta ja edellä 32 kohdassa mainittu asia Area Cova ym. v. komissio, määräyksen 59 kohta).

56 Missään yhteisön oikeuden säännöksessä ei kuitenkaan velvoiteta komissiota menettelemään siten, että MMA:ihin sijoittuneilla yrityksillä olisi oikeus vaatia tiettyjä oikeuksia tai jopa tulla kuulluiksi ennen kuin se toteuttaa suojatoimenpiteen MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohdan nojalla (ks. vastaavasti edellä 32 kohdassa mainittu asia Area Cova ym. v. neuvosto, määräyksen 60 kohta ja yhdistetyt asiat T-38/99—T-50/99, Sociedade Agrícola dos Arinhos ym. v. komissio, tuomio 7.2.2001, Kok. 2001, s. II-585, 48 kohta).

57 Edellä esitetyistä seikoista seuraa, että riidanalaisen asetuksen ei voida katsoa koskevan kantajaa erikseen. Koska kantaja ei täytä yhtä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa asetetuista tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä, nyt käsiteltävänä oleva kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

58 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on komission vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

59 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti Espanjan kuningaskunta, joka on väliintulijana tukenut komission vaatimuksia, ja Alankomaiden kuningaskunta, joka on väliintulijana tukenut kantajan vaatimuksia, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Azizi Lenaerts Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 17 päivänä tammikuuta 2002.

H. Jung

kirjaaja

M. Jaeger

kolmannen jaoston puheenjohtaja